

Elijah's Return and Victory

எலியா தீரும்ப வருதலும் வெற்றியும்

1 ராஜாக்கள் 18:16-40

எலியாவின் அனுபவங்கள் நிழலானது- ஆகாப் ராஜாவும் யேசபேல் ராணியும் நிழலானவர்கள் - மூன்றரை வருட பஞ்சம், ஆயிரத்திருநூற்றி அறுபது வருட ஆவிக்குரிய பஞ்சத்தை முன்னறிவித்தது - எலியாவின் விசுவாசமுள்ள ஜெபம் இயற்கையான மழையை கொண்டு வந்தது - சபையின் விசுவாசமுள்ள ஜெபம் ஆவிக்குரிய மழையையும் ஒரு பெரும் சீர்த்திருத்தத்தையும் கொண்டு வந்தது.

நமது பாடம் வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் அது நமக்கு ஆர்வமுடையதாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் வேதமாணவனாயிருந்து, எலியா கர்த்தருடைய ஒரு தீர்க்கதரிசி மாத்திரமல்ல, அவர் சபையின் பூமிக்குரிய அனுபவங்களுக்கு ஒரு முன்னடையானமாக இருக்கிறார் என்பதை அறியும்போது நமது ஆர்வம் அதிகமாகிறது. வெளிப்படுத்தினாகமம் புத்தகம் (2:20-25;18:7) யேசபேல் ராணியை சுவிசேஷியுக்கத்தில் சத்தியத்துக்கு பெரும் கொடுமை செய்த ஒரு மத ஸ்தாபனத்தை சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. ஆகாப் ராஜா உலக அரசாங்கங்களை அடையாளப்படுத்தினான். அவனது மனைவி உலக அரசாங்கத்தோடு திருமணம் செய்து கொண்ட ஒரு தப்பறையான கிறிஸ்துவ சபையை அடையாளப்படுத்தினான். கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று தங்களை கூறிக்கொண்ட உலக ராஜ்யங்களை ஆகாப் அடையாளப்படுத்தினதுபோல, யேசபேல், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்ட ஒரு தப்பறையான மத ஸ்தாபனத்தை அடையாளப்படுத்தினான். அவள் கிறிஸ்துவின் சபையாக கற்புள்ள கன்னியாக தனது பரிசுத்தத்தை காத்துக் கொள்வதற்கு பதிலாக, உலக முறைமைகளோடு இணைந்து கொண்டாள் அல்லது கலியாணம் செய்து கொண்டாள்.

இதற்கு மாறாக, உண்மையான கற்புள்ள கிறிஸ்துவின் சபையானது தனது பரலோக கர்த்தருக்கு தனது உண்மைத் தன்மையைக் காத்துக் கொண்டு, அவரது இரண்டாம் வருகைக்கு காத்திருக்க வேண்டியவளாக இருந்தாள். அதன்பிறகு அவருடனான அவளது திருமணம் நிறைவேற வேண்டியதாயிருந்தது.

பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகள் யேசபேல் ராணி மற்றும் ஆகாப் ராஜாவின் ஆதரவிலும் பாதுகாப்பிலும் இருந்தது போல, மகா பெரிய மத ஸ்தாபனத்தின் பிரதிநிதிகளும் ஆசாரியர்களும், ஆகாபும் யேசபேலும் அடையாளப்படுத்துகிற மகா தப்பறையான ஸ்தாபனங்களின் உண்மையான ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல எலியா தீர்க்கதரிசியும், ஆகாப், யேசபேலோடும் இஸ்ரவேலின் காரியங்களோடும் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் திரைக்கு இந்த பக்கம் மாம்சத்தில் இருக்கிற உண்மையான கிறிஸ்துவின் சபைக்கு நிழலாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே உண்மையான சபை ஒரு ஸ்திரீயினால் அடையாளப்படுத்திக் காட்டப்பட்டாலும், சபையின்

தலையாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் சேர்த்து குறிப்பிடும் போது சில சமயங்களில் ஒரு மனிதனாகவும் அடையாளப்படுத்திக் காட்டப்படுகிறது.

எலியாவின் மூன்றரை வருட அனுபவங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் நாற்பத்திரண்டு மாதங்களாகவும், 1260 நாட்களாகவும், மூன்றரை வருடங்களாகவும், அடையாள பாஷையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (வெளி. 11:2,3; 12:6,14;13:5) வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலம் அடையாள பாஷையில் கூறப்பட்டுள்ளதால், மூன்றரை வருடத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு வருடத்தைக் குறிப்பதால் முழு காலமும் 1260 வருடங்களைக் குறிக்கிறது. சில வேதாகம அறிஞர்கள் இந்த காலப்பகுதியின் ஆரம்பம் கி.பி.539 என்றும் முடிவு கி.பி.1798 என்றும் கூறினார்கள். கி.பி.1798ல் நெப்போலியன் போனபார்ட், போப்பை ரோமாபுரியிலிருந்து பாரீசுக்கு கைதியாக கொண்டு சென்றார்.

இன்றைய பாடத்தில் சொல்லப்பட்டதைப் போல, எலியா வனாந்தரத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் அங்கே மழை இல்லாதிருந்ததைப்போல, சபையின் அனுபவத்திலும் கி.பி.1798ல் முடிந்த ஆயிரத்தி இருநூற்றி அறுபது வருடங்கள் சத்தியமாகிய மழையில்லாமல் ஆவிக்குரிய பஞ்சம் இருந்தது.

இஸ்ரவேல் தேசத்தில் பஞ்ச காலம் முடிவடைவதற்கு கொஞ்சம் முன்னதாக ஒரு பெரிய போட்டி இருந்தது (இன்றைய பாடத்திற்கு இசைவாக அதில் கர்த்தரின் பக்கமே வெற்றி இருந்தது). அதேபோல சபையின் சரித்திரத்திலும் சீர்த்திருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தில் கத்தோலிக்க சபைக்கும் புராட்டஸ்டண்ட் சபைக்கும் ஒரு பெரிய போட்டி நடந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சபை ஒரு ஸ்திரீயாக சித்தரிக்கப்பட்டு, பொதுவான கண்ணாட்டிலிருந்து விலகி, வனாந்திரத்திற்கு துரத்தப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. எலியா, ராஜா, ராணி மற்றும் பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகளின் பார்வையிலிருந்து ஒளிந்திருந்ததற்கு ஸ்திரீ ஒத்திருந்தாள். ஸ்திரீ உலகத்தில் இருந்தாள், ஆனால் உலகத்தானாக அல்ல. எலியா வனாந்தரத்தில் காக்கைகளால் போஷிக்கப்பட்டது போல, உலகத்தில் ஆவிக்குரிய ஆகாரமாகிய சத்தியம் கிடைக்காத பஞ்சம் இருந்தபொழுது, ஸ்திரீயாகிய சபை பொதுவான பார்வையிலிருந்து விலகியிருந்து ஆயிரத்தி இருநூற்றி அறுபது வருடங்கள் ஆவிக்குரிய விதத்தில் போஷிக்கப்பட்டாள் என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் கூறுகிறது.

எலியா வகுப்பார் வனாந்தர நிலைமையிலிருந்து வெளியே வந்து மிகவும் ஒரு தைரியமான வேலையை செய்தார்கள். அபரிமிதமாக ஆவிக்குரிய உணவு வந்தது. யேசுபேல் ராணி தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவளது தீர்க்கதரிசிகள் சத்தியம் என்னும் பட்டயத்தால் கொலை செய்யப்பட்டது, அவர்களது தப்பறைகளை மெய்ப்பித்து காட்டி, தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அதன் ஊழியர்களையும் (எலியா, உண்மையான சபை) ஒரு மேலான நிலைமையில் கொஞ்ச காலம் வைத்தது போல் காணப்பட்டது. எனினும் இது நீடிக்கவில்லை. நமது அடுத்த பாடம் எலியா வகுப்பார் யேசுபேலின் அதிகாரத்திற்கு பயந்து ஓடினதைக் காண்பிக்கும்.

தற்கால தேவனுடைய வசனத்தின் வேதாகம ஆராய்ச்சி, தெய்வீக ஞானம், நீதி, அன்பு மற்றும் வல்லமை ஆகியவற்றைப்பற்றிய அழகான செய்தியை கூறுகிறது என்று அநேகர், ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். கடந்த காலத்தின் போதனையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. “கடந்த காலத்தில் இருந்த வைராக்கியமுள்ள வேதமாணவர்களைக் காட்டிலும் தற்காலத்திலுள்ள வேத மாணவர்கள் எப்படி அதிகமான வெளிச்சத்தைப் பெற்றார்கள்?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது வருட பஞ்சம் என்பதே அதற்கு விளக்கம் என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். ஏறக்குறைய கி.பி.300ல் கிறிஸ்தவ பிஷ்ப்புகள், தாங்கள் அப்போஸ்தலரின் அதிகாரத்தை உடையவர்கள் என்று உரிமை கொண்டாடி தங்களை அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். ரோம சபையின் பிஷ்ப்புகள், இங்கிலாந்து சபையின் பிஷ்ப்புகள் முதலானவர்களை பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களுக்கு சமமான அதிகாரங்களை உடையவர்கள் என்று இன்னும் கூறிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வேதாகமம் அதற்கு மாறாக போதிக்கிறது. இயேசுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் (பரிசுத்த பவுல் யூதாவின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டார்) மட்டும் கிறிஸ்தவ சபையின் அஸ்திபாரங்களாகவும், அவர்களது போதகம் கர்த்தராகிய இயேசுவின்கூட போதகத்திற்கு இணையாகவும் இருப்பதாக போதிக்கிறது. அவர்கள் வாய் வழியாகவும் நிரூபங்கள் மூலமும் சபைக்கு விசேஷித்த வாயாக இருக்கிறார்கள். சிலர் தங்களை அப்போஸ்தலர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளக்கூடிய விசுவாச துரோகத்தை இயேசு தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தார். வெளி. 2:2ஐ பார்க்கவும் 2 பேதுரு 2:1; அப.20:30ஐ ஒப்பிட்டு பார்க்கவும்.

பிஷ்ப்புகளின் இந்த உயர்த்துதல் படிப்படியாக வந்தது, கி.பி.325-இல் கான்ஸ்டன்டைன் ராஜா பித்தானியாவில் (Bithynia) உள்ள நைஸ் (Nice) என்ற இடத்தில் கிறிஸ்தவ ஆலோசனை சங்கத்தை கட்டினபோது இதற்கு அதிக பலம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆலோசனை சங்கம் ராஜாவின் வழி நடத்துதலில் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் விசுவாசமாக நிசேயன் விசுவாச பிரமாணம் உண்டாக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அந்த விசுவாசப் பிரமாணம்தான் சரியான நிச்சயமான விசுவாசம் என்று ஜனங்களிடம் பதிய வைக்கப்பட்டது. அதே போல் பிஷ்ப்புகளால் பிற்காலத்தில்

இந்த விசுவாச பிரமாணத்தோடு இன்னும் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த விசுவாச பிரமாணத்தின் அங்கீகாரம், இதை ஏற்படுத்தின பிஷ்ப்புகளுக்கு இதற்கான தெய்வீக வெளிப்பாடும், அதிகாரமும், உரிமையும் இருந்ததாக குறிப்பாக உணர்த்தியது. ஜனங்கள் இந்த விசுவாச பிரமாணத்தை படிப்படியாக அங்கீகரித்ததால், பிஷ்ப்புகள் அப்போஸ்தலர்களின் வாரிசுகள் என்ற போதனையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த போதனை இதனைத் தொடர்ந்து விசுவாச பிரமாணத்தின் ஒரு அம்சமாக ஆக்கப்பட்டது.

கி.பி.325ல் நிசேயன் விசுவாசப் பிரமாணம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக வேத ஆராய்ச்சி என்ற செயலே இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த காலக்கட்டத்தில் வேத ஆராய்ச்சியே தேவையற்றது என்று கருதப்பட்டது. ஏனெனில் சபையின் சரியான விசுவாசமாக அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் விசுவாச பிரமாணத்தை முறைப்படுத்தி கொடுத்திருந்தார்கள். வேதாகம ஆராய்ச்சி என்பது ராஜாவுக்கு விரோதமாகவும் பிஷ்ப்புகளின் போதனைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் விரோதமாகவும் எப்படி போரிடுவது என்று ஆராய்வதாக அர்த்தப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. மேலும் வேதாகமங்கள் அப்பொழுது தோல் சுருள்களில் எழுதப்பட்டு வெகு சிலரே அதைப் பெற்றிருந்தார்கள். மேலும் அதைப் படிப்பதற்கான கல்வியறிவும் மிகவும் குறைவாகவும் இருந்தது.

வேதாகம ஆராய்ச்சியின் மறுமலர்ச்சி

அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் என்று அழைக்கப்பட்டவர்களின் முதல் கூற்றுக்குப் பிறகு ஆயிரத்து இருநூறு வருடங்களுக்குப் பிறகு கி.பி 1526இல் அச்சுக்கலை பொதுவானதாக ஆன பொழுது நமக்கு வேதாகமத்தை கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வருடத்தில் பேராசிரியர் டைண்டேல் (Prof. Tyndale) என்பவர் அவரது பிரதியை தயாரித்து, ஆங்கில மத அதிகாரிகள் எதிர்த்ததால், அதை ஜெர்மனி நாட்டில் வெளியிட்டார். அவரது புதிய ஏற்பாட்டை லண்டனில் இறக்குமதி செய்து அதை ஜனங்களுக்கு விற்க ஆரம்பித்தார். சிலர் அதை வாங்கி படித்தார்கள். அநேகர் வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்து, தேவனுடைய வார்த்தைகளை கேட்பதற்கு, வாசிப்பவரை வாடகைக்கு அமர்த்தினார்கள். அதே சமயத்தில் ஜெர்மனியர்கள் புதிய ஏற்பாட்டையும் அதன் பல்வேறு போதகங்களையும் லூத்தர் மற்றும் அவரது சகாக்கள் மூலம் கற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்து சபையின் பிஷ்ப்புகள் புதிதாக வந்த புதிய ஏற்பாட்டை கேள்விப்பட்டனர். உடனே அவர்கள் கடையில் இருந்த அத்தனை பிரதிகளையும் விலைக்கு வாங்கி, லண்டனில் பரிசுத்த பவுலின் ஆலயத்துக்கு முன்னால் எல்லாரும் அறிய பகிரங்கமாக எரித்தனர். ஜனங்கள், இயேசு மற்றும் தெய்வீக ஊக்கம் பெற்ற அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளின் அதிக ஆர்வம் உடையவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள் என்றும், “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்” என்ற பட்டத்தை கொண்டிருந்த தாங்கள் முக்கியமில்லாதவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்றும் பயந்தார்கள். அந்த பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக கூட்டப்பட்ட பதினெட்டு கிறிஸ்தவ சபை ஆலோசனை சங்கத்தில் உண்மையான கிறிஸ்தவ

விசுவாசமாக அறிவிக்கப்பட்ட அநேக காரியங்கள் வேதத்தில் போதிக்கப்படாதவைகள் என்பதையும், மற்றும் அநேக வேத போதனைகளை ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். ஜனங்கள் வேத மாணவர்களாக ஆகி, இவைகளை அறிந்து கொண்டு, வேதத்தில் சொல்லப்படாத விசுவாச பிரமாணத்தில் இருக்கிற அடிப்படையான விசுவாசங்களை கவிழ்த்துப் போட்டுவிடுவார்கள் என்றும் பயந்தார்கள்.

எனினும் அவர்களது பயம் கிட்டதட்ட ஆதாரமற்றது என்பதை நாம் காண்கிறோம். பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக பதியவைக்கப்பட்டிருந்த விசுவாச பிரமாண போதனைகள் ஜனங்களின் மனதில் ஆழமாக பதிந்திருப்பினால், வேதாகமத்தை படித்து, மாறானவைகளையோ குறைகளையோ கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்கு ஆகியிருக்கின்றனர். எனினும் பிரிட்டிஷ் ஜனங்களுக்கு வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஒரு பெரும் விருப்பம் அந்த காலத்தில் வந்தது. அநேக மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. இதுநாள்வரை பிஷ்ப்புகளும் வேதாகமத்தை ஆதரித்து வந்தார்கள் என்று ஜனங்கள் நினைக்கும்படியாக, கடைசியாக வேதாகமத்தை ஜனங்களிடம் கொடுப்பது தகுதியானது என்று கருதினார்கள். இன்னும் அவர்கள், “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்” என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் ஏற்படுத்தின விசுவாச பிரமாணங்களின் போதனைகளுக்கு எதிராக வேதாகமத்தின் மேல் எதையும் கட்டக்கூடாது, அப்படி கட்டினால் நரக ஆக்கினைக்கு செல்வார்கள் என்றும் பயமுறுத்தினர்.

வேதாகமத்தின் மேல் உள்ள ஆர்வம் இன்னும் தொடர்ந்தது.

ஜேம்ஸ் என்கிற ராஜா தன்னை பிரபலப்படுத்திக் கொள்ள கிங்ஸ் ஜேம்ஸ் பிரதி (Kings James Version) என்று சொல்லப்படுகிற வேதாகமத்தை தயாரிக்க ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த நினைத்தார். அது தயாரிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ரோமன் கத்தோலிக்க சபையார் துவேய் வேதாகமத்தை (Douay Bible) வெளியிட்டார்கள். இது இன்னும் பழக்கத்தில் இருக்கிறது. இது ஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இது அவர்களது விசுவாச பிரமாணத்திற்கு இசைவாக இருப்பதாகவும் இதற்கு எதிராக யாராவது விமர்சனம் செய்தால், அவர்கள் மத விரோதிகள் என்றும், அவர்கள் உத்திரிக்கிற ஸ்தலத்தில் கூட நிறுத்தப்பட முடியாமல் நேராக, நித்திய வேதனையாகிய நரகத்திற்கு தான் செல்வார்கள் என்றும் பயமுறுத்தினர்.

வேதாகமத்தில் ஆர்வம் நிறைந்த டைன்டேல் மற்றும் சிலர் “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்,” அவர்களது விசுவாச பிரமாணம் மற்றும் ஸ்தாபனங்களால் பலியானார்கள். முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது போல இந்த போராட்டம் 1799 வரை தொடர்ந்தது. இந்த வருடத்திற்கு பிறகு பதினைந்து வருடங்களுக்குள் நமது வேதாகம சங்கங்கள் (Bible Societies) அனைத்தும் ஏற்பட்டு வேதாகமம் பிரபலமடைந்தது. முன்னுரைக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய பஞ்சம் முடிந்து ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய மழை உலகிற்கு வந்தது, எனினும் நமது அடுத்த பாடம், ஆகாபும் யேசுபேலும் மாறவில்லை என்பதை காண்பிக்கும். எலியாவின் உயிர் மீண்டும் ஆபத்தில் இருந்தது, அவர் வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போனார்.